

film eseménysora. Az erdőben virágok, a szántóföldeken napraforgók, érlelődő búza veszi körül Der von Kürenberget. A környezet szépsége a lovag lelki érettségét fejezi ki, mely lehetővé teszi, hogy a halál kapuján átlépve eljusson a valóságon túli szellemi létbe. A táj a hiteles emberi élet erőfeszítésének lényegét és célját rajzolja meg: a lelki tökéletesedésen keresztül eljutni a spirituális teljességig.

A film végén a következő két dátum áll: 1173–1999. Ha visszagondolunk a főcím utáni ajánlásra („Der von Kürenberg lovag és költő emlékének, akit valaha ismertem”), akkor nyilvánvaló lesz a rendező, Szaladják István személyes érintettsége is. Az alkotó itt saját spirituális élményéről vall, amihez eszköz a lovag sorsa és a filmalkotás. A lovag verse a költészet eszközeivel fejezi ki a lelki tökéletesedés, a tiszta szellemi utáni vágyat, Szaladják pedig a film vizuális expresszivitásával. Az *Aranymadár* nem csupán egy múltbeli történet megidézése, hanem egy életforma életre hívása és történelmen túli érvényességének a bizonyítéka. Szaladják felfogásában így a film elsősorban útmutatás a spirituális felé. Ha ebből a szempontból nézzük a film végén olvasható időpontokat, akkor ezek nem pusztán a lovag versének születését és a film elkészülését az évét jelölik, hanem a spirituális lét elérésének örökérvényű lehetőségét hangsúlyozzák.

Páratlan formakultúrával és érzékenységgel megkomponált mű az *Aranymadár*. Alkotója kivételes művészi és szellemi vértetben áll elénk, amivel elhivatottságát tanúsítja a spirituális film új ösvényeinek keresésében. S hogy ez a törekvése nem maradt sikertelen, bizonyítja első nagyjátékfilmje, a *Madárszabadító, felhő, szél* magyszerűsége is.

*

Der von Kürenberg: Több mint egy éven által

*Több mint egy éven által szép sólyommadárt
neveltem én, szelíd lett, ha hívtam, visszaszállt,
a szárnyait arannyal fontam be, tündökölt,
s akkor magasra lebbent, új ország várta, messze föld.*

*Újra láttam én most, átsuhant az égen,
a selymes lábzsínórt még lengeti szépen,
a szárnyain aranyszín csillogás remeg.
Uram, kik csókra vágyanak, engedd, hogy egyesüljenek.*
(Radnóti Miklós fordítása)